

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Kúria (Maďarsko) 22. júla 2021 – CIG Pannónia Életbiztosító Nyrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Vec C-458/21)

(2021/C 471/25)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Kúria

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka: CIG Pannónia Életbiztosító Nyrt.

Odporca: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 132 ods. 1 písm. c) smernice [Rady] 2006/112/ES ⁽¹⁾ [z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty] vykladať v tom zmysle, že od DPH je oslobodená služba, ktorú [poisťovňa] využíva na:

- overenie presnosti diagnózy závažného ochorenia diagnostikovaného poistenému, a
- hľadanie najlepších dostupných služieb zdravotnej starostlivosti na účely liečenia poisteného, a
- zabezpečenie poskytnutia zdravotnej starostlivosti v zahraničí, pokiaľ je táto starostlivosť krytá podľa poisťnej zmluvy a ak o to poistený požiada?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 2. augusta 2021 – Monz Handelsgesellschaft International mbH & Co. KG/Büchel GmbH & Co. Fahrzeugtechnik KG

(Vec C-472/21)

(2021/C 471/26)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Majiteľka dizajnu a žalobkyňa: Monz Handelsgesellschaft International mbH & Co. KG

Navrhovateľka a odporkyňa: Büchel GmbH & Co. Fahrzeugtechnik KG

Prejudiciálne otázky

1. Je súčasť, ktorá predstavuje dizajn, „viditeľná“ v zmysle článku 3 ods. 3 smernice 98/71/ES ⁽¹⁾ už vtedy, ak je objektívne možné rozpoznať dizajn v pripevnenej podobe súčasti, alebo záleží na viditeľnosti za určitých podmienok používania alebo z určitého uhla pohľadu pozorovateľa?

2. Ak sa na prvú otázku má odpovedať v tom zmysle, že rozhodujúca je viditeľnosť za určitých podmienok používania alebo z určitého uhla pohľadu pozorovateľa:
- a) Závisí posúdenie „bežného používania“ zloženého výrobku konečným spotrebiteľom v zmysle článku 3 ods. 3 a 4 smernice 98/71/ES od účelu používania, ktorý zamýšľal výrobca súčasti alebo zloženého výrobku, alebo od bežného používania zloženého výrobku konečným spotrebiteľom?
- b) Podľa akých kritérií sa má posúdiť, či používanie zloženého výrobku konečným spotrebiteľom je „bežné“ v zmysle článku 3 ods. 3 a 4 smernice 98/71/ES?

(¹) Smernica 98/71/ES Európskeho parlamentu a Rady z 13. októbra 1998 o právnej ochrane dizajnov (Ú. v. ES L 289, 1998, s. 28; Mim. vyd. 13/021, s. 120).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Miskolci Törvényszék (Maďarsko) 3. augusta 2021 – IH/MÁV-START Vasúti Személyszállító Zrt.

(Vec C-477/21)

(2021/C 471/27)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Miskolci Törvényszék

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: IH

Žalovaná: MÁV-START Vasúti Személyszállító Zrt.

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 5 smernice 2003/88/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 4. novembra 2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času (¹) v spojení s článkom 31 ods. 2 Charty [základných práv Európskej únie] vykladať v tom zmysle, že denný odpočinok uvedený v článku 3 [tejto smernice] je súčasťou týždenného času odpočinku?
2. Alebo sa má článok 5 smernice [2003/88] v spojení s článkom 31 ods. 2 Charty vykladať v tom zmysle, že v súlade s cieľom smernice tento článok stanovuje len minimálny týždenný čas odpočinku, inými slovami, musí týždenný čas odpočinku trvať najmenej tridsaťpäť po sebe nasledujúcich hodín, pokiaľ neexistujú objektívne, technické alebo organizačné podmienky, ktoré by to vylučovali?
3. Má sa článok 5 smernice [2003/88] v spojení s článkom 31 ods. 2 Charty vykladať v tom zmysle, že ak právo členského štátu a uplatniteľná kolektívna zmluva stanovujú poskytnutie nepretržitého týždenného času odpočinku v trvaní najmenej štyridsaťdva hodín, musí sa po práci vykonanej v pracovný deň pred týždenným časom odpočinku, poskytnúť aj denný odpočinok v trvaní dvanásť hodín, ktorý je spolu s týždenným časom odpočinku zaručený v práve príslušného členského štátu a v uplatniteľnej kolektívnej zmluve, pokiaľ neexistujú objektívne, technické alebo organizačné podmienky, ktoré by to vylučovali?
4. Má sa článok 3 smernice [2003/88] v spojení s článkom 31 ods. 2 Charty vykladať v tom zmysle, že pracovník má nárok aj na minimálny odpočinok, ktorý sa musí poskytnúť v priebehu dvadsiatich štyroch hodín v prípade, ak z akéhokoľvek dôvodu nemusí vykonávať prácu nasledujúcich dvadsaťštyri hodín?
5. V prípade kladnej odpovede na štvrtú otázku, majú sa články 3 a 5 smernice [2003/88] v spojení s článkom 31 ods. 2 Charty vykladať v tom zmysle, že denný odpočinok [sa musí] poskytnúť pred týždenným časom odpočinku?

(¹) Ú. v. EÚ L 299, 2003, s. 9; Mim. vyd. 05/004, s. 381